

Proprium missae – Boże Ciało – Festum Sanctissimi Corporis Christi | 1

Posłuchaj

()

[Divinum Officium - Sancta Missa](#)

[Rubrycelą Mszalną na Rok Pański 2019](#)

[Kalendarz Liturgiczny Zwyczajnej i Nadzwyczajnej Formy Rytu Rzymskiego](#)

INTROITUS

Ps 80:17

Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúia: et de petra,
melle saturávit eos, allelúia, allelúia, allelúia.

Ps 80:2

Exsultáte Deo, adiutóri nostro: iubiláte Deo Iacob.

V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

R. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in
saecula saeculórum. Amen

Ps 80:17

Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúia: et de petra,
melle saturávit eos, allelúia, allelúia, allelúia.

Ps 80:17

Nakarmił ich pszenicą przewyborną, alleluja. A z
opoki miodem nasycił ich, alleluja, alleluja, alleluja.

Ps 80:2

Śpiewajcie z radością Bogu, mocy naszej, wznóście
okrzyki Bogu Jakuba.

V. Chwała Ojcu, i Synowi i Duchowi Świętemu.

R. Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki
wieków. Amen.

Ps 80:17

Nakarmił ich pszenicą przewyborną, alleluja. A z
opoki miodem nasycił ich, alleluja, alleluja, alleluja.

GRADUALE

Ps 144:15-16

Oculi ómnium in te sperant, Dómine: et
tu das illis escam in témpore
oportúno,
V. Aperis tu manum tuam: et imples
omne animal benedictióne.

Ps 144:15-16

Oczy wszystkich w Tobie, Panie, pokładają
nadzieję, a Ty im dajesz pokarm we
właściwym czasie.
V. Ty otwierasz swą rękę i wszystko, co
żyje, życzliwie nasycasz.

ALLELUIA

Allelúia, allelúia,
Ioannes 6:56-57

Caro mea vere est cibus, et sanguis
meus vere est potus: qui mandúcat
meam carnem et bibit meum
sánguinem, in me manet et ego in eo.
Alleluia.

Alleluja, alleluja.

J 6:56-57

Ciało moje prawdziwe jest pokarmem, a
Krew moja prawdziwie jest napojem. Kto
pożywa Ciało moje i pije Krew moją, we
Mnie mieszka, a ja w nim. Aleluja.

Proprium missae – Boże Ciało – Festum Sanctissimi Corporis Christi | 6

Lauda, Sion, Salvatorem, lauda ducem et pastorem in hymnis et canticis. Quantum potes, tantum aude: quia maior omni laude, nec laudare sufficit. Laudis thema specialis, panis vivus et vitæ hodie proponitur. Quem in sacre mensæ come turbæ fratrum duodenæ datum non ambigunt. Sed laus plena, ut sandis, ut lucunda, ut decora mentis sublevis. Dies enim sollemnis agitur, in qua mensæ prima recollitur huius institutio. In hac mensa novi Regis, nouum Pascha novæ legis Phasæ vetus tinnit. Vetustatem novitas, unamram fugæ vitæ, noctem lux eliminat. Quod in cæna Christus gessit, faciendum hoc exprimit in sui memóriam. Dedit sacris institutis, panem, vinum in salutis consecratum hodiæ. Dignæ datur Christiæ, quod in carnem transit panis et vinum in sanguinem. Quod non capis, quod non vides, animosa firmat fides, præter eorum ordinem. Sub diversis speciebus, signis tantum, et non rebus, latet res eximia. Caro cibus, sanguis potus: manet tamen Christus totus sub utraque specie. A sumente non concisus, non confictus, non divisus: integer accipitur. Sumit unus, sumunt mille: quantum isti, tantum ille nec sumptus consumitur. Sumunt boni, sumunt mali sortes tamen inæquali, vitæ vel interitus. Mors est mala, vita boni: vide, panis sumptuosus quam ut dispar deus. Fracto dumus sacramento, ne vacillet, sed memento, tantum esse sub fragmēto, quantum toto tegitur. Nulla res fit scissura: signi tantum fit fractura: qua nec status nec statūra signi minuitur. Ecce panis Angelorum, factus cibus viatorum: vere panis fidorum non mittendus cibus. In figuris præsagitur, cum laici immolantur: agnus paschæ deputatur: datur mensa pènitens. Bone pastor, panis vere, Iesu, nostri miserere: tu nos pascis, nos laudes tu nos bona fac violare in terra viventium. Tu, qui cunctis totis et valis: qui nos pascis hic mortales: tuos ibi commensales, coheredes et sodales fac sanctorum civium. Amen. Alleluia.	Zhawiciela chwał, Syjone, W hymnów i kantyków tane, Wodra i pastera. Z całej duszy chwał Go śmiało, Gdyż przewyższa wszystkie chwały i co pieśń zamiera. Przedmiot chwały dół przedziwny, Chleb żyjący i żywimy Będzie opiewany, Co przy świętej uczty stało Był w dwunastu uczniów kole Najprawdziwaj dany. Niech pieśń jasna i ślonośna, Pełna wdzięku i radośna Cinoty nas pospoko, Gdyż echodźm dzień święteczny, By w pamięci wazyć wieczny Prawość tego stało. Uczta tą Król nowy dawa Nowej Paschy nowe prawa I dawną uczało. Przed nowością przeszłość znika, Ciel od prawy przez umyka, Światłość, noc wygnała. Co Pan czynił przy wieczerzy, Ruszył, że czynić nam należy Dla Jego wspomnienia. Pouczani tą goźdź, Przemieniany chleb i wino W ofiarę zbawienia. Jest pamięć naszej skłała, Że się chleb przemienia w Ciało, Wino kwiła się stało, Choćta myśli wzrós nie pojmie, Wiara naszych dusz rękoma, Wierze jawie nam daje. Pod różnymi postaciami, Zewnętrzny pozorami, Skryty cud ogony. Ciało strawe, Krew napojem, Lecz Pan cały z bóstwem swoim. W dus jest przetrzymy, Przez błogich nie kruszony, Nie samany, nie dzielony - Cały w nich się mieści. Bierze jeden, trzecie bierze, Ten ów w jednakim mieści, Nic nie ginie z treści, Biora dobrzy i grzeszni, Lecz niechamie są wynili, Życie lub zagłada. Dla słych ówciw, dla dobrych życie: Choć jednakie jest spożycie, jak różny los pada. Nosić świętej ukruszy Niech ci wierne przypomnia, Że to samo odołnoli, Co całość ukrwya. Nic nie dałi się w przedmocie, Tylko znał się kruszy w krocie, Lecz nie w stanie i lotcie Pana nie ubyło. Oto boki chleb aniołów, Dla pielgrzymów wśród padolów, Dla synowskich jeno stadoł. Pomni nie rzucać chleba. Stare miłości go przymerze: Iżaki dany w ofierze, Jagnię - na paschy wiecznej, Hanna - ogion z naba. O pastersu, chlebie żywy, Jezu, bądź nam błościwy, Nakam nam nie i nie gub miłowy, Daj nam ujrzeć błogie drwy W żyjących kramie. Zwewco naszych dusz tapiołkow, Co nas żywiz, śmieleńkowi, Uczyni nas współziedziółkow, Współziedziółcowi i współników W wybranych rodzinie. Amen. Alleluja.
--	--

OFFERTORIUM

Levit 21:6

Sacerdótes Dómini incénsum et panes
ófferunt Deo: et ideo sancti erunt Deo
suo, et non pólluent nomen eius,
allelúia.

Kpł 21:6

Kapłani Pańscy kadzenie i chleb składają
Bogu w ofierze, przeto świętymi być
powinni wobec Boga swego, by nie
zhańbili Jego Imienia, alleluja.

COMMUNIO

1 Cor 11:26-27

Quotiescúmque manducábitis panem hunc et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat: itaque quicúmque manducáverit panem vel bíberit calicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini, allelúia.

1 Kor 11:26-27

Ilekroć ten chleb pożywać, a kielich pić będziecie, śmierć Pańską będziecie zwiastować, aż przybędzie. Tak więc ktokolwiek by pożywał ten chleb albo pił kielich Pański niegodnie, winien będzie ciała i krwi Pańskiej, alleluja.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!